

særlig viste sig deri, at man saa godt som aldrig kunde ansætte Understøttelserne højere end til 150 Kr., højst 200 Kr., endsigte til det i Loven fastsatte højeste Beløb af 300 Kr.

Ved Finanslov for Finansaaret 1903—04 blev derfor Summen midlertidig forhøjet med et Beløb af 20,000 Kr., jfr. Anm. til Forslaget til nævnte Lov p. 998—99.

Men ogsaa denne Forhøjelse har vist sig utilstrækkelig til at holde Understøttelsernes Gennemsnitsbeløb oppe paa den ønskelige Størrelse. Dette skyldes hovedsagelig Elevtallets stærke Stigning i de senere Aar, idet det fra 938 den 1. Januar 1903 er gaaet op til 1,342 den 1. Januar d. A. Hertil kommer, at saa godt som alle Amtsskoleraad har inddraget deres Elevunderstøttelser. saa at Følgen heraf er bleven, at kun forholdsvis faa Elevunderstøttelser have kunnet sættes højere end 100 Kr., og at mange velbegrundede Andragender ikke have kunnet imødekommes.

Under disse Omstændigheder maa Ministeriet anse det for nødvendigt at skride til en Forhøjelse af denne Bevilling, hvilken Forhøjelse formentlig ikke bør sættes lavere end til 40,000 Kr., saa at den hele Bevilling fremtidig, i alt Fald indtil videre, bliver 120,000 Kr.

I Overensstemmelse hermed skal man anmode Udvalget om til 3die Behandling i Folketinget af Forslaget til Finansloven for Finansaaret 1907—08 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af dette Ministerium:

Til § 21 IV. B. 1. Seminariefonden og Seminarierne.

Udgiftspost 12. Understøttelser til trængende Elever ved Stats- og

Privatseminarierne i Henhold til Lov af 30. Marts 1894 § 9.

Underkonto 2. Midlertidig Forhøjelse.

Beløbet forhøjes med 40,000 Kr.

ENEVOLD SØRENSEN.

V. Aagesen,
Fm.

Til Folketingets Finansudvalg.

104

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. København, den 18. December 1906.

Under Hensyn til, at Skoleforholdene i en stor Del af Jylland, hvor man enten har Treklassedeling eller en Skolegangsorden med overvejende Vinterskolegang for de ældre Børn, medføre, at Forskolelærerinder komme til at undervise Børn indtil 12 Aar eller noget derover eller med andre Ord komme til at besørge en Undervisning, som normalt skulde besørges ved eksamineret Lærerkraft, har det været Genstand for Ministeriets Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigst at søge at gøre Uddannelsen af Forskolelærerinderne noget fyldigere, end den er for Tiden, for at skaffe forøget Garanti for, at den videregaaende Undervisning, der saaledes til Tider betros disse Lærerinder, vil blive besørget paa forsvarlig Maade, ligesom det jo overhovedet kun kan betragtes som et Gode, at deres Uddannelse bliver saa fyldig som muligt.

Efter at Forstanderen for Statens Forskoleseminarium i Vejle, Holm, paa Foranledning herfra havde udtalt sig om denne Sag og havde erkendt det baade heldige og betimelige i at give Forskolelærerinderne en noget fyldigere Uddannelse, foranstaltede Ministeriet til nærmere Drøttelse af Sagen et Møde afholdt mellem dets Konsulent i Sager vedrørende Folkeskolen, Professor N. A. Larsen, Ministeriets Censor ved Forskoleseminariernes Afgangsprøve, Frøken mag. art. Ida Falbe-Hansen samt Forstanderne Holm i Vejle og Olsen i Varde.